

[Schlüter.]

le gange i sit svar til ordførerne, at han var ikke blevet overbevist af vore argumenter. Det kom nu ikke bag på os. Det hænger sammen med, at vi i dag har en andenbehandling af et forslag, hvor finansministeren på forhånd har forpligtet sig til ikke at lade sig overbevise af argumenter. Sådan ligger det jo. Det hænger sammen med, at dette lovforslag er et led i forliget. Dette lovforslag om en bunden opsparing var jo aldrig blevet fremsat af venstre som regeringsparti, uden at det var et led i et forlig, hvor den bundne opsparing var et socialdemokratisk krav. Derfor må det gå, som det går i dag. Selv om vi andre anfører stærke argumenter, både samfundsøkonomiske og privatøkonomiske, så må finansministeren slutte med at sige, at han lader sig ikke overbevise af argumenterne. Det har sin begrundelse i, at han har forpligtet sig til at lade være med at lade sig overbevise af saglige argumenter. Det er der ikke noget at gøre ved, men så skulle finansministeren hellere erkende, at sådan er sammenhængen. Dette lovforslag var aldrig blevet fremsat, hvis regeringen skulle have taget ansvaret alene. Det er et led i et forlig, det er et socialdemokratisk forslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg håber, at hr. Bernhard Baunsgaard vil bruge de næste 1½ døgn til selvransagelse, således at han ved tredje behandling kan trække den udtalelse tilbage, han her fremsatte om, at efter hans — og måske endda efter hans partis — mening er det således, at fordi noget minder om en skat i sin virkning, fungerer som en skat, så skal det ind under undtagelsesbestemmelsen i grundlovens § 42, stk. 6. Hvis det virkelig er det radikale venstres mening, er det radikale venstre dermed med til at undergrave folkeafstemningsinstituttet, for så kan snart sagt alting passes ind under denne undtagelsesbestemmelse. Det gælder først og fremmest om at stå vagt om, at vi kan få folkeafstemninger i meget vidt omfang; det taler alt for, derfor håber jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard ved nærmere overvejelse kommer til et andet resultat end det, han gav udtryk for her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det drejer sig ikke så meget om, hvordan jeg fortolker grundloven. Hr. Glistrup kan jo sørge for, at eksperter udtaler sig. Jeg har på fornemmelsen, at de vil støtte min opfattelse.

Finansministeren (Anders Andersen):

Hr. Bernhard Baunsgaard vendte tilbage til mine bemærkninger i forbindelse med det barske efterår og refererede til den økonomiske situation endnu en gang. Der står også i beretningen fra det økonomiske sekretariat, at man anlægger den vurdering, at der stadig væk vil være en forbrugsforøgelse på 3 pct. Det er den forbrugsforøgelse på 3 pct., som vi desværre faktisk ikke har råd til, hvis der skal bringes orden i vor samlede økonomi. Det skal man altså også lige være opmærksom på, når man studerer den økonomiske beretning, og ikke alene hæfte sig ved pengeindkomsternes stigning. Det er da rigtigt, at af pengeindkomsternes stigning sluger inflationen og skatterne en væsentlig del, men konklusionen blev alligevel, at der fortsat ville være en sådan forbrugsforøgelse. Det er altså det barske efterår.

Jeg er da helt klar på, at de, der har restskatter, og de, der skal betale bunden opsparing, kan få et barsk efterår. Men jeg vil dog gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at der er jo ingen, der forhindrer, at de, der har restskatter og eventuelt også skal betale bunden opsparing, i tide planlægger, hvordan de skal løse disse økonomiske problemer. Jeg siger udtrykkeligt: der er ingen, der forhindrer det; der er heller ingen, der forlanger det. Det bliver altså en selvstændig afvejning for den enkelte borger, der kommer i den situation. Det er altså stadig væk tilladt, at man selv planlægger, hvordan éns egne økonomiske vilkår tegner sig. Restskatteproblemet vil de fleste være klar over — jeg siger „de fleste“. Og størrelsen af den bundne opsparing vil man hurtigt kunne blive klar over, når den er vedtaget her i folketinget.

Til hr. Schlüter vil jeg sige: se, hvis der nu her i folketinget havde været større tilslutning til regeringens oprindelige oplæg, hvis der havde været et flertal for regeringens oprindelige oplæg — jeg husker ikke, hvor de konservative var henne i den problema-